

Alberti

We hebben allemaal onze eigen idolen. Lekker zwijmelen over een pop- of filmster! In *Fans!* vertellen ho/les/bi-jongeren over hun hoofse liefdes. Robin (de wederhelft van Batman), Annie Lennox (Eurythmics), Jeff Stryker (porno-ster), Nina Hagen (pop-chanteuse), Jon Ferris (drummer van INXS), Anita Witzier (omroepster en presentatrice bij Veronica) en Anthonie Kamerling (Peter Kelder in Goede tijden, slechte tijden) zijn al de revue gepasseerd. Deze keer... Willeke Alberti!

Irene Hemelaar

Ik zit alleen op m'n kamertje. Voor me licht m'n dagboek....

Het is koud. Samen met tientallen andere fans sta ik te klappertanden bij de artiesteningang waar jullie, jij en je vader, zo zullen verschijnen. Ik bekijk mijn mede-fans, komen ze voor jou of voor je vader; of voor allebei? En staan er tussen de wachtenden misschien dames die dezelfde hoop koesteren als ik? Als ik maar een manier kan vinden om zo direct jouw aandacht te trekken, en misschien wel even met je te praten voordat je in de limousine stapt die je uit mijn wereld wegrijdt.

Als trouwe "kleefpleister" ga ik altijd naar de programma's en shows, waarin jij optreedt. Ik zag je een aantal jaren geleden voor het eerst, toen ik in het ziekenhuis lag en jij, nog heel verlegen en onbekend, een paar liedjes zong op de afdeling waar ik lag. Op slag was ik de adoratie, die ik voor een van de verpleegsters koesterde, kwijt en was jij het helemaal. Vanavond kreeg ik voor 't eerst het idee dat jij mij ook wel zag zitten. Je zat tijdens het duet "Omdat ik zoveel van je hou" niet naar papa, maar naar mij te staren. Je trok je bekkie een beetje scheef en je onderlip trilde toen je de titelregel zong. Je bent om te zoenen zo mooi, als je dat doet.

Daar gaat de deur dan eindelijk open. Je loopt snel op de auto toe in 't kielzog van je vader. Terwijl ik nog steeds aan 't bedenken ben hoe ik je aandacht kan vangen, sta je opeens stil voor m'n neus. Je kijkt me met je grote straalogen aan. Even lijken we de enige twee mensen op aard, dan verbreek je de betovering door me iets in de handen te stoppen. Verdwaasd staar ik naar het papiertje wat je me gegeven hebt en merk niet dat alle andere fans inmiddels vertrokken zijn. Ik lees "hoi, ik had je heus wel gezien hoor, kom je even langs? Het er onder gekrabbelde adres is niet zo gek ver weg, dus ik controleer of er nog voldoende

benzine in de tank van m'n solex zit en tuf weg... naar jou.

De niet eens zo grote bungalow is schaars verlicht door een buitenlampje en ook door de glazen voordeur schijnt nog wat licht. Aan de schaduw die dat licht verdrijft zie ik dat iemand komt opendoen. Je bent het zelf. "Hoi" zeg je, "ik zag je aankomen" Ik zeg niks. Wat ben je leuk klein eigenlijk en zonder al die make up zie je er zo lief uit. Ik doe verwarde pogingen om een interessante, niet afgezaagde,

opmerking te plaatsen en vraag dan "Ben je alleen?" Je knikt bevestigend en slaat je armen om me heen, voorzichtig zoen ik je naast je mond, maar al gauw weten we niet meer van ophouden. Zoenend leid je me in de richting van de echtelijke slaapkamer, waar een groot bed op ons wacht.

Nooit eerder heb ik me zo fijn gevoeld. We vrijen met elkaar tot we er letterlijk allebei bij neervallen. Bij het opstaan, de volgende morgen, zeg ik dan ook uit m'n hart: "Bedankt Will, fijn gevoel was dat."